Νίκος Βισβίκης, Β1

Ο θρύλος του Σεβ

Μια φορά κι έναν καιρό, ζούσε ένα αγόρι που το έλεγαν Σέβερους ή αλλιώς Σεβ. Ο Σεβ έμενε με τους γονείς του σε ένα πολύ μικρό χωριό σε ένα μικρό νησί που το έλεγαν Ασπρονήσι. Λεγόταν έτσι γιατί ήταν το μοναδικό νησί σε ολόκληρη τη Μαυροχώρα (η όποια βρισκόταν σε εμφύλιο πόλεμο) όπου δεν επιτρέπονταν τα όπλα, άρα δεν μπορούσε να γίνει πόλεμος.

Μια μέρα, όταν ήταν μικρός, ο πατέρας του θέλησε να κάνουν ένα οικογενειακό ταξίδι στην Κοκκινούπολη, μια ιστορική πόλη στο κέντρο της Μαυροχώρας. Η πόλη αυτή δεν συμμετείχε στον πόλεμο, γιατί θεωρούνταν ιερό μέρος. Αυτό το ταξίδι σημάδεψε τη ζωή του Σεβ, γιατί στο δρόμο πηγαίνοντας στην Κοκκινούπολη η άμαξα με την οποία μεταφέρονταν δέχτηκε επίθεση από πολεμιστές που έμεναν στα βουνά και συντηρούνταν από ληστείες σαν κι αυτή. Η οικογένεια του Σεβ δεν ήταν πολύ πλούσια, οπότε οι γονείς του προσπάθησαν να υπερασπιστούν τα εφόδιά τους. Οι γονείς του Σεβ πέθαναν μπροστά στα ματιά του ενώ εκείνος κρύφτηκε κάτω από τους θάμνους δίπλα από τον δρόμο και περίμενε, ώσπου μετά από μερικές ώρες ένας γέρος περαστικός τον είδε και τον πήρε στο σπίτι του (σε ένα μικρό χωριό κοντά στην Κοκκινούπολη).

Ο Σεβ μεγάλωσε με πολλή αγάπη απ' τον καινούργιο του πατέρα αλλά ποτέ δεν ξέχασε τους γονείς του. Δεν ήθελε να αφήσει τη δολοφονία των γονιών του χωρίς να κάνει κάτι. Στη γειτονιά του όλοι τον θαύμαζαν για τη γρηγοράδα, τη δύναμη και την ομορφιά του οπότε σκέφτηκε ότι αφού είχε τα προσόντα θα μπορούσε να πάει να βρει τους ληστές που σκότωσαν τους γονείς του και να τους τιμωρήσει.

Ξεκίνησε λοιπόν το ταξίδι του. Μετά από μια μέρα περπάτημα, έφτασε στον δρόμο που είχαν σκοτωθεί οι γονείς του. Ήταν ένας χωματόδρομος που αριστερά και δεξιά του υπήρχαν ψηλά δέντρα και θάμνοι. Αν πήγαινες απ' την απάνω πλευρά θα έφτανες στην κορυφή του βουνού, ενώ αν πήγαινες από την κάτω θα έβγαινες στη θάλασσα. Ο Σεβ, μην ξέροντας από πού να πάει, κάθισε κάτω και σκέφτηκε. Την προσοχή

του απέσπασε ένα πουλί το οποίο, όσο πλησίαζε, τόσο μεγάλωνε και άλλαζε χρώμα. Ο Σεβ σηκώθηκε από τον βράχο απορημένος. Το πουλί πλησίαζε απειλητικά. Όταν ακούμπησε στο έδαφος, είχε μορφή ανθρώπου. Ο άνθρωπος αυτός είχε πολύ λεία χαρακτηριστικά, χωρίς ρυτίδες ή σπυριά, μούσια και πλούσια χρυσά μαλλιά. Είχε επίσης δυο κάτασπρα φτερά στην πλάτη. Ο Σεβ στεκόταν με το στόμα ανοιχτό, ώσπου ο άνθρωπος του εξήγησε πως ήθελε να τον βοηθήσει. Του είπε πως ο σωστός δρόμος για το βουνό είναι ο από πάνω και του έδωσε ένα φίλτρο το οποίο αν το έδινες σε ένα νεκρό ζωντάνευε.

Ο Σεβ συνέχισε το ταξίδι του και μετά από τρεις μέρες έφτασε έξω από μια σπηλιά απ' την όποια έβγαινε φως. Απέξω είχε κάποια πεσμένα όπλα. Τα πήρε και τρέχοντας και ουρλιάζοντας μπήκε στη σπηλιά. Εκεί υπήρχαν περίπου πενήντα ληστές. Πάνω από τους μισούς κοιμόντουσαν και ξύπνησαν τρομαγμένοι. Ο Σεβ σκότωσε όλους τους άντρες αλλά χάρισε τη ζωή στις γυναίκες και τα παιδιά. Η σπηλιά είχε σφαιρικό σχήμα και γύρω γύρω ήταν ακουμπισμένα τα σώματα των νεκρών ταξιδιωτών που είχαν σκοτώσει οι ληστές. Ο Σεβ βρήκε τα σώματα των γονιών του και τους έδωσε να πιουν από το μαγικό φίλτρο. Τότε οι γονείς του αναστήθηκαν.

Ο Σεβ είχε εξαντληθεί, τα γυναικόπαιδα είχαν φύγει τρέχοντας από τη σπηλιά γιατί φοβόντουσαν μην αλλάξει γνώμη ο Σεβ και τους σκοτώσει. Ο Σεβ ήταν πολύ ευτυχισμένος και μες στη χαρά του άναψε φωτιά στη σπηλιά και έκαψε όλα τα μνημεία, τα όπλα και ό,τι άλλο υπήρχε εκεί μέσα. Βγήκε γρήγορα έξω αλλά οι φίλοι των ληστών είχαν δει την φωτιά και καμιά πενηνταριά από αυτούς έτρεχαν καταπάνω του. Λίγο πριν φτάσουν οι οπλισμένοι ληστές, ο ουρανός συννέφιασε πολύ γρήγορα και είδε με την άκρη του ματιού του, πάνω από τα σύννεφα να στέκεται ένας άνθρωπος ο οποίος είχε πολύ λεία χαρακτηριστικά, χωρίς ρυτίδες ή σπυριά, μούσια και πλούσια χρυσά μαλλιά με δυο κάτασπρα φτερά στην πλάτη και κεραυνούς στο χέρι. Ο ουρανός άρχισε να βροντά και μια αστραπή έπεσε δίπλα από τον Σεβ και άναψε φωτιά κάτω από τα πόδια του. Ο Σεβ προσπαθώντας να φύγει από τις φλόγες έπεσε στο έδαφος, μπροστά στους ληστές οι οποίοι ήταν λιγότεροι γιατί οι μισοί είχαν φύγει από την τρομάρα τους. Οι ληστές σκότωσαν τον μισοσκοτωμένο Σεβ, αλλά μόλις έσβησε η φωτιά το σώμα του δεν ήταν εκεί …